

βιβέποντας σε μια καλύτερη ζωή, ακολούθησε το σύζυγό της στα βάθη της Αφρικής, στο Βελγικό Κόγκο τότε, όπου πήγε να εργασθεί, για να εξασφαλίσει ένα καλύτερο και άνετο σχετικά οικονομικά μέλλον, τόσο για τον εαυτό τους, όσο κυρίως και για την οικογένειά τους. Με τις συντονισμένες τους ενέργειες, κατάφεραν να πετύχουν στον ευγενικό τους στόχο. Δίκαια για τούτο νοιώθουν την απόλυτη ικανοποίηση, που την παρέχει το γεγονός της επιτυχίας.

Με τη δική της καθοδήγηση και το παράδειγμά της, τα παιδιά της βαδίζουν συνετά στο δρόμο που τους χάραξε, και ευτύχησαν να δημιουργήσουν τις δικές τους οικογένειες, θεμελιωμένες στην αγάπη, σε μια αμοιβαία εκτίμηση και συμπόρευση στη ζωή, με ακαταμάχητα εφόδια την πίστη στο Θεό και την αγάπη στην Πατρίδα. Δεν έμεινε όμως ως εδώ. Αγκάλησσε με στοργή τα αγαπημένα της εγγόνια παρέχοντας τους σοφές συμβουλές, βγαλμένες από την ίδια της τη ζωή, όπως την έζησε και όπως την ονειρευόταν να είναι για τα δικά της εγγόνια.

Φιλομαθής, έμαθε και συχνά απάγγελθε από μνήμης διάφορα δημοτικά τραγούδια, ποιήματα, όπως τα άκουσε από δικά της πρόσωπα ή όπως έτυχε κάπου να τα διαβάσει και τα κράτησε αναλλοίωτα στη μνήμη της. Οι συμβουλές της συνοδεύονταν συχνά με τις ανάλογες, σχετικά με το θέμα, παροιμίες. Άλλες προς αποφυγή και άλλες προς μίμηση. Προπαντός όμως προς μίμηση.

Την απασχολούσε το παρόν. Νοιαζόταν όμως και προσέβλεπε στο μέλλον. Κοίταζε κάτω στη γη, αλλιά ατένιζε με πίστη ψηλά στον ουρανό, ευεληπιστούσα πως θα τύχει της θείας ανταμοιβής μετέπειτα, και τούτο οριοθετούσε και καθοδηγούσε όλες τις πράξεις της.

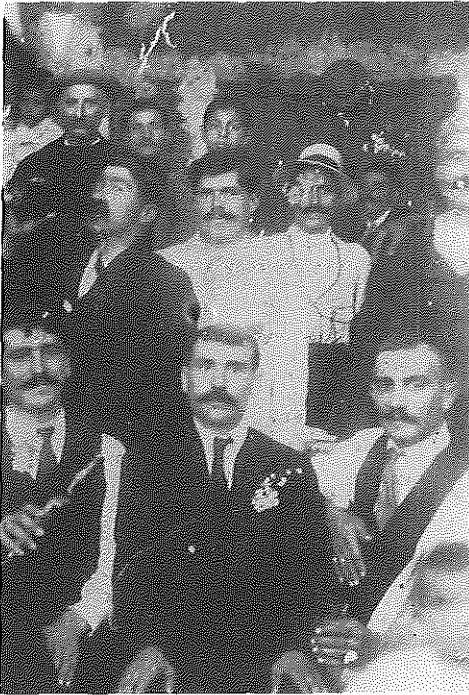
Της εκκλησίας ο ψαλμωδός, σε ένα του στίχο, αναφερόμενος στο προσωρινό και πρόσκαιρο της ζωής μας, την παρομοιάζει με εκείνης του χόρτου, που γρήγορα εξανθίζει, προτού πολλές φορές ωριμάσει. Η δική σου ζωή, αγαπητή μας Θέκλα, καθόδου δεν μοιάζει μ' εκείνη του χορταριού. Ταιριάζει απόλυτα με εκείνη της αιωνόβιας και πολύκαρπης ελιάς. Όπως εκείνη, έτσι κι εσύ, πρόσφερες το δικό σου περιζήτητο καρπό γύρω σου, μαζί με τα πλούσια παράρριζα, που ξεπρόβαλαν γύρω απ' το δικό σου πολύχρονο κορμό.

Προσδοκούμε όμως, πως σε κάποια ευλογημένη αναστάσιμη μέρα, γιορταστικά θα γίνει ανακομιδή των άγιων λειψάνων σου, για να εναποτεθούν στην αγαπημένη σου της Κυθρέας γη, όπου αναπαύονται οι γονείς και πρόγονοί σου.

Αναπαύσου, αγαπητή μας Θέκλα, εν ειρήνη. Ελαφρό το χώμα που σε λίγο θα σε σκεπάσει. Αιωνία θα παραμείνει η δική σου μνήμη, αγαπητή μας Θέκλα.

Μια «γαμπριάτικη» φωτογραφία 88 χρόνων!

του Ιωάννη Γεωργίου Γιαννάκη

Η φωτογραφία πάρθηκε το 1920 και είναι από τον γάμο του Κυθρεώτη πατέρα μου Γιώργου Γιαννάκη Παπαγιώργη με την εκ Τραχωνίου μητέρα μου Χρυσόστομη Στυλιανού Μαϊμάρη, το γένος Χατζηαθανάση. Το γενεαλογικό δέντρο της οικογένειας Χατζηαθανάση δημοσιεύτηκε στα τεύχη 84-85, Απρίλης 2006.

Ο πατέρας μου διετέλεσε για πολλά χρόνια επίτροπος της εκκλησίας της Αγίας Μαρίνας. Αδέλφια του ο Κώστας, η Βαρβάρα, μητέρα του Δημάρχου Κυθρέας Μιχαλάκη Σάββα, η Ρεβέκκα, συζυγος του Παντελή, η Θεανώ και η Χρυσή του Παπαντρέα, ιερέα της Χρυσίδας.

Στη φωτογραφία εμφανίζονται:

1^η σειρά από αριστερά, με μια μπουκάλα στο χέρι, ο Γιώργος του Νουσκά, ιδιοκτήτης του αλευρόμυλου Καρά Μεμμέτη, λίγα μέτρα βόρεια της εκκλησίας της Αγίας Μαρίνας. Ο πατέρας μου βάπτισε και τα τρία του παιδιά. Τη Θεοπίστη (Γεωργίου Παπαδοπούλλου), τον Τάκη και την Ανθούλλα (Κυριαλλή). Στο μέσο βρίσκεται ο γαμπρός, ο πατέρας μου Γιώρκος του Γιαννάτζη και στο άκρο δεξιά με το ποτήρι στο χέρι ο Κύπρος Σάββα (Κυπρούδι), που

διετέλεσε για πολλά χρόνια Κοινοτάρχης και Πιστοποιών Υπάλληλος και ο οποίος ήταν και ο κουμπάρος στον γάμο των γονιών μου. Βάπτισε μάλιστα και 3 από τα παιδιά τους, τη Μαρία (Τρύφωνα Γιωργαλλίδη) τον Στυλιανό και τον Πέτρο Γ. Γιαννάκη, που πέθανε μικρός. Άλλα παιδιά στην οικογένεια είναι ο Παύλος και εγώ.

Στη 2^η σειρά και πάλι από τα αριστερά ο Μιχάλης ο Κκελλετζής, άνδρας της Θεορούς που έψηναν λοκκουμάδες στις πανηγύρεις της Αγίας Μαρίνας και της Θεοτόκου. Το σπίτι τους ήταν ανάμεσα στη Χρυσίδα και στο Σαράγειο, στρίβοντας στο χωματόδρομο από το παντοπωλείο του Μαλαού προς το Πετονάτζι. Στις μέρες μας τα σπίτια είναι γνωστά σαν τα σπίτια της Κολοκασούς. Εμφανίζεται στη φωτογραφία να έχει στο στόμα του μια μπουκάλα κρασί και να πίνει. Μετά από αυτόν εικονίζεται ο Γιαννακός Ανδρονίκου, κοινοτάρχης της Αγίας Μαρίνας, δίπλα του ο Παρτακέλας (νομίζω το μικρό του όνομα είναι Κώστας), πατέρας της τραγουδίστριας Καλλιόπης Σπύρου.

Στην τρίτη σειρά από αριστερά πάντα είναι ο Χάτζιος Πανταζή. Ο Χάτζιος δεν είχε παιδιά και υιοθέτησε τον Παναγή Σαουρή και τη Στυλλού, τους οποίους στη συνέχεια πάντρεψε. Ένα από τα εγγόνια του είναι η Άδα η μοδίστρα. Ο Χάτζιος ήταν ο σηματοφόρος στις παρελάσεις, όπως μου έλεγε ο πατέρας μου και είναι αδελφός του Φώτη Πανταζή, Συνταγματάρχη του Ελληνικού στρατού στους Βαλκανικούς Πολέμους. Για το πρόσωπό του, απ' ό,τι θυμούμαι, εγγράφη η βιογραφία του σ' ένα από τα τεύχη του περιοδικού «Ελευθέρη Κυθρέα». Δίπλα του νομίζω, δεν είμαι απόλυτα σίγουρος, είναι ο Ανδρέας του Κωστή του Λοίζου.

Για τη φωτογραφία πόζαραν μέσα στον ηλιακό του πατρικού σπιτιού του γαμπρού που στη συνέχεια λειτούργησε ως ελαιοτριβείο. Βρίσκεται στο στρίψιμο του δρόμου απέναντι από τον αλευρόμυλο του Μαρρή. Το ζευγάρι κατοίκησε σε δικό του διόροφο σπίτι, στην ίδια γειτονιά με το πατρικό του πατέρα μου, ακριβώς απέναντι από το μαγαζί και το σπίτι του Αντρέα του Λοίζου.

Τα άλλα πρόσωπα δεν τα αναγνωρίζω. Ίσως ένας μεγαλύτερος από εμένα στην ηλικία Κυθρεώτης να μπορέσει να αναγνωρίσει κάποιους...